

PADOLE (1) *sb n*

a oraz e *pochylone*, o *jasne*.

sg *N* pądolé. ◊ [*G* pądolą. ◊ *L* pądolu.]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Rozległe zagłębienie terenu, dolina; vallis PolAnt: [ROle ktore ná wierzchu gor bywáią/ połpolicie fą chude y łuche: ábowiem támo wšytká ich tłuśtość zplywa ku dołu/ á przetoż padole pod nimi ząwřze więc bywa tłuśtfze Cresc 1571 97, 5.]

W przeciwstawieniach: »padole ... gora, pagorek, [pogorze]«: Wřzelkié pądolé będzie napełniono a wřzelká gora i págorek będzie niżón MurzNT Luc 3/5; [Wřzelkie drzewá iteż zioła dawáiące owoc korzenny [...]/ łufzniey bywáią łádzone na gorach niż w padolu. Cresc 1571 664, 14].

Synonim: dolina.

Cf **PADOŁ**

LWil